

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul XIX(2019), nr. 402(16 –31 Iulie)

Dragii mei enoriași!

Sacru și profan. În jurul nostru observăm lucruri, locuri și ființe de două feluri: sacre(sfinte) și profane. De asemenea, observăm zile sfinte și zile obișnuite.

Sunt sfinte bisericile, mănăstirile, crucile, icoanele, troițele; sunt sfinte zilele de duminică și cele de sărbătoare. Sunt sfințiți episcopii, preoții, diaconii. Față de toate acestea trebuie să avem o atitudine de respect deosebit. Prin aceasta ne arătăm credința și respectul față de Dumnezeu. S-o luăm pe rând:

Biserica este Casa lui Dumnezeu. O întâlnim în localități, sate, orașe, în incinta mănăstirilor. În ea se săvârșesc Sfintele Taine și Sfintele Ierurgii, în ea se săvârșește Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și celelalte Sfinte Laude. Ea este sfințită și resfințită de ierarhul locului, când este dată în folosință, după reparații mai mari etc. Când mergem la biserică, în duminici și sărbători și de câte ori este nevoie, trebuie să ne comportăm altfel decât atunci când mergem într-o locație oarecare, profană. Ne pregătim trupul făcând o baie, bărbierindu-ne, pieptănându-ne. Îmbrăcăm haine curate, nu neapărat noi. Nu ne ducem la biserică îmbrăcați după modă, cu haine în culori țipătoare, cu croială deșucheată, care să scoată în evidență anumite părți ale corpului. Nu are Dumnezeu nevoie să afle cum este moda în lume. Nu ne parfumăm. O îmbrăcăminte modestă, de culoare sobră e cea mai potrivită. Să avem o încălțăminte curată. Nu ne ducem la biserică cu cizmele cu care am rânit la vite în grajd. Pregătim, totodată și sufletul. Dacă vrem să ne spovedim și să ne împărtășim ținem post o zi sau două înainte. Oricum, după ora 24 a zilei precedente nu mai mâncăm, pentru a putea lua anafora. Ne facem cuvenitele rugăciuni. Ne facem un examen de conștiință și, dacă ne dăm seama că suntem în dușmănie cu cineva, ne împăcăm. E mare păcat să mergi la biserică, certat fiind cu cineva. De acasă până la biserică mergi liniștit, fără multă vorbărie. Încearcă să-ți aduni gândurile și îndreaptă-le spre Dumnezeu. În nici un caz nu treci pe la cârciumă să bei ceva. Înainte de a intra în biserică oprește telefonul sau dă-l pe „silentios”. Bărbații intră în biserică cu capul descoperit, iar femeile cu capul acoperit. Nu este permis femeilor să intre în biserică în pantaloni. Ajungi la biserică, deschizi ușa în mod discret, să nu faci zgomot. La fel, ferește-te să tropăi prin biserică. Mergi direct la iconostas, te închini, săruți icoana, apoi te înclini ușor în dreapta și în stânga, salutând astfel pe cei ce au venit înaintea ta. Nu se folosește în biserică salutul obișnuit pe drum: „Să trăiești, Ioane! Ce faci, bă?” Nu se dă mâna în biserică. Dacă nu a început slujba, poți să mergi să te închini și să te rogi pe la icoane. Dacă ai o carte de rugăciuni, poți să citești înainte de slujbă. Oricum, chiar dacă nu a început slujba, nu transforma biserica în bâlci, unde vorbește fiecare ce vrea și cum poate. E bine să aduci un dar la biserică, chiar și o lumânare sau floare. După ce începe slujba e bine să te așezi într-un loc și să nu mai defilezi prin biserică în toate părțile, ca să atragi atenția celorlalți. Este mare păcat să vorbești în biserică cu ceilalți, să vorbești la telefon. Creștinul este sfătuit să repete în gând ceea ce spune preotul și cântărețul. Nu se șade cu spatele la altar. Când de frumoasă ar fi predica, nu se aplaudă în biserică. Este bine să rămâi până la sfârșitul slujbei, ca să te miruești și să iei agheasmă. O adevărată nu e valabilă fără ștampilă. După slujbă ferește-te de vorbe urâte, de înjurături, de certuri. Nu te duce la cârciumă după ce ieși de la biserică. După ce servești masa încearcă să citești din Sfânta Scriptură sau dintr-o carte de învățătură duhovnicească. Dacă ai posibilitatea fă o faptă bună față de un semen al tău. Poate e prin apropiere un bătrân singur, un bolnav. Dacă nu ai altceva, măcar o cană cu apă și o vorbă bună să-i duci. Ziua respectivă să rămână pentru tine ca o piatră de hotar.

Sfânta Cruce este altarul pe care Mântuitorul S-a adus pe Sine jertfă nevinovată pentru mântuirea neamului omenesc. Ea este simbolul creștinismului, armă împotriva diavolului, semnul legăturii dintre Cer și Pământ, dintre Dumnezeu și Om. Este obiect de cult, pe care-l întâlnim în biserici, în mănăstiri, în cimitire, pe marginea și răscrucile drumurilor, în casele noastre etc. Îi acordăm o cinste deosebită. Ne închinăm în fața Sfintei Cruci, o sărutăm, o purtăm cu noi.

Sfintele Icoane sunt ferestrele dintre cele două lumi, cea văzută și cea nevăzută. Ele reprezintă, într-o formă văzută, pictată, persoane sfinte sau momente importante din istoria mântuirii neamului omenesc. Găsim pictate în icoane persoane sfinte precum Mântuitorul, Maica Domnului, puzderia de sfinți,

îngeri; întâlnim evenimente sfinte, precum Nașterea Domnului, Botezul Domnului, Învierea Domnului, Buna Vestire etc. Închinarea la Sfintele Icoane nu este idolatrie, nu încalcă porunca a doua din Decalog, fiindcă noi nu ne închinăm materialului din care este confecționată icoana(lemn, hârtie, plastic etc.), ci persoanei reprezentate în icoană. Dacă avem o fotografie, nu hârtia aceea este tata, mama, fratele, sora, iubitul, iubita, ci poza ne ajută să ne readucem în amintire acea persoană, care nu este de față. Sfintele Icoane sunt pretutindeni prezente, în biserici și în casele noastre. La biserică ele sunt pictate sau așezate după anumite reguli bine stabilite. Acasă, Sfintele Icoane se pun, de regulă, pe peretele de la răsărit al unei camere, așa ca atunci când te rogi în fața icoanei să fii cu fața spre Răsărit. Dacă situația nu permite, se pune și pe peretele de la sud. Pe peretele unde este așezată Sfânta Icoană nu trebuie să existe tablouri, postere sau decupaje de prin reviste cu femei despuiate, cu câini, cu mâțe sau alte jivine. Ar fi o batjocură la adresa celor sfinte. În fața icoanei se pune o candelă, care se aprinde în duminici și sărbători. Unii creștini mai pun acolo o sticlă cu aghiazmă și busuioc de la Bobotează.

Ierarhul, preotul și diaconul sunt persoane sfințite, purtători ai harului Hirotoniei. Sunt slujitorii văzuți ai lui Dumnezeu. Ei au datoria să conducă comunitatea creștină ce le-a fost încredințată, s-o învețe și s-o sfințească prin Sfintele Slujbe. Ei trebuie respectați, ascultați. Adevărații creștini se ridică în picioare când trece preotul pe drum, în spun „Sărut mâna!”, îi spun „Părinte”.

Zilele sfinte sunt duminicile și sărbătorile. **Noi, creștinii ortodocși, sărbătorim Duminica, fiindcă Duminica a înviat Mântuitorul Iisus Hristos.** Celelalte Sărbători sunt dedicate Sfintei Treimi, Mântuitorului (Nașterea, Tăierea Împrejur, Botezul, Întâmpinarea, Schimbarea la Față, Învierea, Înălțarea), Sfântului Duh, Maicii Domnului(Nașterea, Intrarea în Biserică, Buna Vestire, Adormirea), îngerilor(Sf. Arhangheli), sfinților, Sfintei Cruci. Celor sărbătoriți le-au fost dedicate zile speciale, slujbe, cântări, rugăciuni. Le-au fost dedicate biserici și mănăstiri și mulți creștini le poartă numele. În zilele de sărbătoare, însemnate în calendar cu litere roșii, nu se lucrează. Creștinii merg la biserică, se spovedesc, se împărtășesc, fac fapte de milostenie.

Așadar, trebuie să facem o distincție clară între sacru și profan și să ne comportăm ca atare. Una e biserica, alta piața sau cârciuma; una e icoana, alta e tabloul, posterul sau decupajul din reviste. Una e Duminica, alta e marțea obișnuită și așa mai departe.

*

Sfaturi părintești. Redăm mai jos însemnările **Părintelui Cristian Deheleanu**, în care face inventarul a ceea ce a învățat el de la viață până la 50 de ani:

„Am învățat că scopul primordial vieții mele nu este să conduc firme, să dețin doctorate, să am vacanțe în insule exotice... Ci să fiu un creion ce scrie povești pentru Dumnezeu.

Am învățat că pot să nu ajung erou. Dar acolo unde sunt trebuie să îmi fac datoria!

Am învățat că trebuie să învăț din greșelile altora. N-am timp să le fac eu pe toate!

Am învățat care este cel mai mare păcat: să nu îți dai seama că trăiești în păcat. Să faci răul crezând că faci bine.

Am învățat că viața este ca marea: nu îi pasă că nu știi să înoți!

Am învățat că nu doar sufletul e prețios. Ci și trupul. E pahar de unică folosință. Dacă nu ai grijă de el la tinerețe vei regreta amarnic mai târziu.

Am învățat că atunci când orgoliul strălucește prea tare, orice înțelepciune se întunecă. Și unde înțelepciunea e lipsă domină prostia.

Am învățat că inima nu e vie dacă pulsează numai sânge. Ci dacă pulsează și dragoste!

Am învățat că lumea nu se cucerește cu sabia, cu forța. Ci cu dragostea.

Am învățat că arătatul cu degetul poate ucide. Nu doar pe cel arătat...

Am învățat că dacă vrei să faci ceva vei găsi o cale. Dacă nu, vei găsi o scuză...

Am învățat că Dumnezeu ne dă copii nu ca să umplem planeta. Ci ca să putem simți la microscară ce trăiește El la macrocosmos!

Am învățat că părinții buni dau copiilor și rădăcini și aripi. Rădăcini ca să nu uite unde au casa, și aripi ca să nu uite unde e Cerul.

Am învățat cum arată fericirea. Privește în ochii unui cerșetor după ce i-ai oferit o bucată de pâine.

Am învățat că viața e de... sticlă. Se sparge atât de ușor. Dar mai știi și că lui Dumnezeu îi place să lipească cioburi.

Am învățat că oamenii din jur pot fi egoiști, rapace, irascibili, invidioși și răi. Dar oricum ar fi eu trebuie să trăiesc frumos mai departe!(Va continua în numărul viitor).

*

File de jurnal – 13 iul. 1982(I). *„În cursul săptămânii trecute am avut o perioadă de muncă intensă pentru a pregăti cele necesare în vederea primirii mitropolitului Nestor. La biserica de la Malovăț s-a făcut curățenie generală, deși e plină de schele, asemenea și la cea de la Bârda. Mitrică al lui Trancu(Trocan Dumitru) a terminat de văruit exteriorul bisericii de la Bârda. Acasă am văruit și zugrăvit singur. A fost multă bătaie de cap cu biblioteca. Acum e și sezonul de vârf pentru strângerea fânului. Am cumpărat serviciu de masă, de cafea, tacâmuri și toate cele necesare pentru o masă deosebită. Protopopul mi-a spus că mitropolitul s-a exprimat în mod expres, că sâmbătă, 10 iulie, vrea să facă vecernia la Malovăț, să viziteze biserica de la Bârda și casa „părintelui Alicsandru”.*

Și așa a fost! A venit de dimineață în Severin. La ora 10 a mers la Domnul Marcoșan, noul prim-secretar al județului. Au avut loc discuții și apoi un dineu. După-amiază mitropolitul s-a odihnit și apoi, la ora 18, a venit la Malovăț. Era lume ca la Bobotează. Așezasem covoare pe garduri. Organizasem cordoane de la poartă până la biserică. Din Severin mi-au venit peste 30 de persoane, care știau să cânte la strană. Am organizat în așa fel, încât, împetrițați orășenii cu malovicenii, să dea impresia că toată lumea cântă. La poartă am pus un grup, care a cântat „Pre Stăpânul”. Pentru prima dată venea aici un mitropolit.

Mitropolitul Nestor a venit cu un autoturism „Mercedes” negru, însoțit de protopopul Pufan Crăciun cu soția, consilierul cultural Ioan Răduț, profesorul universitar Nicolae Buzescu de la București, inspectorul Gheorghe Hâncu de la Departamentul Cultelor, preotul Megan Jan de la Rogova și preotul Petrescu Grigore de la Severin. Au fost vreo trei diaconi, dar dintre ei s-a remarcat din primul moment Cârstea Grigore și Ion Bâlțeanu. Eu l-am întâmpinat la poartă cu Sf. Cruce și Sf. Evanghelie. M-a sărutat. Slujba a decurs ireproșabil. M-a hirotosit pe mine iconom-stavrofor, iar pe părintele Gheorghe Sfetcu de la Malovăț, pensionar, stavrofor. A vorbit mitropolitul, am vorbit și eu.

De la Malovăț am plecat cu trei mașini la Bârda. Când am trecut pe acasă, mitropolitul a intrat și s-a schimbat. Era transpirat. Ne-am dus apoi la biserică. Venise și acolo lume, dar nu așa cum m-aș fi așteptat. A vorbit Părintele Ionică Sfetcu, „patriarhul” de la Bârda, după cum l-am caracterizat, după care mitropolitul a ținut o lungă cuvântare.

Împreună cu oaspeții, la care s-au adăugat Părintele Ionică și Doamna Elena Sfetcu, ne-am întors acasă. Aici masa era gata. S-au servit cu un aperitiv format salam fără soia cumpărat pe sub mână de la cantina partidului, brânză și caș din producție proprie și măslina, apoi supă de pasăre, sărmăluțe și friptură pregătită la ceaun. Surpriza au constituit-o plăcintele pregătite de „bucătarul șef” Gheorghe Luca(Gheorghe al lui Stanciu Țușu) din Bârda. Acesta este plăcintar de meserie, acum pensionar. A tras niște plăcinte în foi, cu brânză proaspătă și urdă, de să-ți lingi degetele nu alta. La friptură am avut și garnitură de varză. Cumpărasem de la artizanat două ploști de lemn sculptat. Din ele s-a servit țuică de prună de trosnea măseaua. Vinul îl cumpărasem de la Gică Pleșan și Lena lui Baltac din Malovăț. Amestecat, a ieșit un turburel cu gust acrișor și miros de pelin. Noroc cu vreo 25 de sticle de apă minerală „Borsec” pusă la postavă cu gheață luată de la ghețăria restaurantului de la Halânga, unde este barman fostul meu coleg Vasile Crumpei.

Totul a decurs bine. S-au pronunțat că merit nota 10 și la biserică și acasă. Consilierul Răduț exclama mereu că „stau bine”, adică am situație bună acasă. Mitropolitul nu s-a putut abține și a zis: „De asta aleargă preoții la țară, dom'le! Uite ce de bogătate!” Au ieșit pe terasă și au admirat corola de lumini a Severinului. Au plecat la ora 22.30(Va continua).”

*

Chistocul. *Nenorocirea petrecută în aceste zile la Caracăl, mi-a amintit de cele relatate cu mulți ani în urmă de regretatul procuror Sambu de la Procuratura Mehedinți. Mi-a spus:*

„Prima mea repartiție a fost la Procuratura Județului Olt. Mi s-a încredințat primul meu caz. Era vorba de o fetiță de șapte ani, violată și ucisă într-o pădure de lângă o localitate. Mi-am format echipa operativă și m-am deplasat acolo. Plouase și majoritatea urmelor se șterseseră. Lumea din satele din jur venise acolo, cu mic cu mare. Toți erau revoltați. Cei câțiva milițieni abia reușeau să-i țină la distanță. Am cerut să fiu lăsat să-mi fac treaba împreună cu medicul legist. Am cerut, de asemenea, să mi se dea cineva dintre neamurile victimei, care să ne ajute, să ne fie la dispoziție. S-a oferit imediat un tinerel de 18-19 ani, Costel Pârlitul. Era un băiat vrednic, foarte atent, gata să ne împlinească orice nevoie. Era pe lângă noi,

numai ochi și urechi. Am început cercetările.

Amprente nu am găsit. Se pare că criminalul purtase mănuși, ori ploaia le ștersese. S-a făcut autopsia, s-au prelevat probe pentru laborator, dar eu nu eram mulțumit. Lipsea ceva. Nu știam ce, dar, în mod instinctiv, îmi dădeam seama că nu e suficient ceea ce aveam în acel stadiu. Am început să caut cu atenție în jurul cadavrului. La un moment dat am observat un chiștoc de țigară căzut între niște pietre. L-am luat cu grijă, fără să fac caz, fără să fiu observat. Aveam o cameră repartizată la primărie. M-am dus acolo. Rămas singur, am studiat chiștocul găsit. Conținea o singură literă, un „T”. Era litera de la capătul unui nume de țigări. Singura denumire care avea „T” terminal era „Olt”. Văzusem la tutungerie țigări „Olt”. Eu nu eram fumător. Am plecat prin sat. Am ajuns la capătul satului. Am luat casă de casă. Chemam proprietarul la poartă și-l rugam, dacă are cumva 2-3 țigări „Olt”. Îi spuneam că eu fumez numai astfel de țigări și nu pot ajunge imediat în oraș să-mi iau. Oamenii ridicau din umeri. Fumătorii preferau țigările mai ieftine, precum „Naționale”, „Carpați”, „Bucegi”. Întrebam atunci dacă știu pe cineva care fumează astfel de țigări. Câțiva mi-au spus că singurul din sat care fumează „Olt” este... Costel Pârlitul, cel care ne ajutase în pădure, vărul primar al fetei moarte. M-am dus la el acasă. Era numai maică-sa. I-am cerut și ei țigări. A recunoscut că fiu-său fumează „Olt”, că de câteva zile fumează într-una, iar în camera lui este un morman de chiștoace. Țigări întregi n-a găsit. Am cerut câteva chiștoace, asigurându-o că îmi fac eu țigări din ele. M-a primit în casă și am luat o punguță de chiștoace.

Chiștocul găsit în pădure și câteva dintre cele luate din casa lui Costel Pârlitul le-am trimis la laborator ca să analizeze scuipatul rămas pe ele. În aceeași zi mi-a venit răspunsul: scuipatul provine de la aceeași persoană. Am trimis milițienii după Costel. L-au adus. I-am pus în față probele și răspunsul laboratorului. A recunoscut. A dat o primă declarație. L-am luat cu noi în stare de arest. Pe drum se obișnuise cu ideea, se relaxase, a făcut chiar glume. Și astfel am rezolvat cu bine primul meu caz!”

*

Săracă copilărie. Redăm mai jos tulburătoarea doină a regretatului **Achim Nica**, cu convingerea că mulți dintre cititorii noștri se vor regăsi în ea. Iat-o:

*„Săracă copilărie,
C-o fost și n-o să mai fie!
C-am fost tinerel copil,
Și-acu mi-s un om bătrân!*

*Sărac-tineretea mea,
Nu știu ce-am făcut cu ea;
Că la târg nu am vândut-o,
Nici la birt nu am băut-o!*

Tot am vrut și-acum aș vrea

*S-opresc tinerețea mea.
Am cercat și n-am putut
Și-am lăsat-o de-a trecut!*

*Dar-aș bani și-aș cheltui,
Copil tânăr de-aș mai fi!
Copil – o vreme puțină,
Parcă num-o săptămână!*

*Și-aș da lumea asta toată,
Să mai fiu tânăr o dată!”*

*

Ajutoare și donații. În această perioadă, parohia noastră a primit câteva donații, astfel: **Doamna Butoi Denisa** din Londra(Anglia), fiică a satului Malovăț și **Doamna Ing. Melania Caragioiu** din Canada: câte **300 lei**; **Doamna Mârza Simona** din București, fiică a satului Malovăț: **200 lei**; **Doamna Ing. Doina Teșilă** din Tr. Severin și **Doamna Albulescu Maria** din Tr. Severin, fiice ale satului Malovăț: câte **100 lei**; **Domnul Coman Dorin-Sandu** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **50 lei**.

Domnul Luca Mircea din Bârda a mai donat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **150 lei**. **Domnul Ivașcu Vasile** din Bârda a mai dat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **350 lei**. **Domnul Popescu Valentin** din Malovăț a mai donat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **100 lei**. **Domnul Tărăbâc Nicolae-Virgil** din Malovăț a achitat prima sa contribuție de cult în valoare de **50 lei**.

Domnul Curea Vasile a donat **100 lei** pentru gardul bisericii din Bârda. **Domnul Stănciulescu Tănase**, **Domnul Cimpoeru Viorel** și **Doamna Șeitan Adela** din Bârda au donat câte **50 lei** pentru gardul bisericii de la Bârda.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii iulie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 7 iul.(Bârda): **236 pâini**; 14 iul.(Malovăț): **163 pâini**; 20 Iul.(Bârda): **100 pâini**; 21 Iul.(Bârda): **193 pâini**; 28 iul.(Malovăț): **190 pâini**. Așadar, în luna iulie s-au donat **882 pâini**;

De asemenea, în luna iulie s-a vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.**, astfel: 7 iul.(Bârda): **564 pâini**; 14 iul.(Malovăț): **37 pâini**; 20 Iul.(Bârda): **100 pâini**; ; 21 Iul.(Bârda): **507 pâini**; 28 iul.(Malovăț): **60 pâini**. Așadar, în luna iulie s-au vândut cu prețul de achiziție de **0,70 lei/buc. 1.268 pâini**.

Copiilor participanți la slujbe li s-au donat și ciocolate.

*

Plăți. În cursul lunii iulie am făcut câteva plăți mai mari, astfel: **1.667 lei** pentru gresia și adezivul pentru gard; **1.507 lei** brutăriei pentru cele **2.150 pâini** donate și vândute în iulie; **1.228 lei** impozit; **1.200 lei** două rabe de balastu; **1.100 lei** tipografiei pentru cărți; **840 lei** ciment pentru gard; **350 lei** pentru hârtie de scris; **290 lei** protoieriei pentru icoane; **240 lei** poștei pentru colete; **200 lei** transport gresie și adeziv; **140 lei** poștei pentru timbre; **82 lei** pentru curentul electric; **80 lei** pompă pentru erbicidat; **50 lei** internetul; **50 lei** abonamente și altele mai mici.

*

Lucrări la biserică. Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să montăm și partea metalică a gardului de la biserică de la Bârda. **Domnul Pitulicu Simion** din Malovăț a făcut sudurile necesare. L-au ajutat **domnii Tomulescu Nicolae, Curea Ionuț și Stănciulescu Sebastian** din Bârda. Cei menționați nu au luat bani pentru munca prestată. Dumnezeu să le răsplătească!

*

Lucrări la cimitir. **Domnul Sfetcu Dumitru(Tricu)** din Bârda a donat două porți mari, confecționate din fier forjat pentru cimitirul de la Bârda. Tot dânsul le-a și montat. Dumnezeu să-i ajute!

*

Publicații. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Nu suntem singuri**, în „Națiunea”, București, 22 iul. 2019, ediție on-line(<http://www.ziarulnatiunea.ro/category/editorialele-natiunii>); **„Scrisoare pastorală” – 401**, în „Observatorul”, Toronto(Canada), 22 iul. 2019, ediție și on-line(<http://www.observatorul.com>); în „Bibliotheca septentrionalis”, Baia Mare(MM), 22 iul. 2019, ediție și on-line(<https://bibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); în „Logos și Agape”, Timișoara, 22 iul. 2019, ediție on-line(<http://www.logossiagape.ro>); **Măria Ta, Țăran Român!(I)**, în „Obiectiv Mehedințean”, Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 987(18 iul.), p. 10; **Măria Ta, Țăran Român!(II)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7396(20-21 iul.), p. 5; în „Obiectiv Mehedințean”, Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 988(25 iul.), p. 11; **Măria Ta, Țăran Român!(III)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7401(27-28 iul.), p. 5; **Ofertă de carte-aug. 2019**, în „Moara lui Gelu”, Baia Mare (MM), 2 aug. 2019, ediție on-line(<https://moaraluiigelu.blogspot.com>);

Parohia noastră a publicat cartea preotului Dvs., **Scrisoare pastorală**, vol. X(647 pag.).

Cartea cuprinde numerele 361-400 din „*Scrisoare pastorală*”.

Am ajuns repede la concluzia că e păcat să se piardă atâta muncă și atâta informație. Cele șase pagini în format A4 aveau „viața” lor de câteva zile, după care dispăreau. Trebuia făcut ceva care să le prelungească existența. Și atunci am găsit o soluție: cartea. Am adunat câte 40 de numere din „Scrisoare pastorală” și le-am pregătit pentru tipar sub formă de volum. Până în prezent iată că au apărut zece asemenea volume. Ele au fost răspândite de-a lungul timpului în țară și străinătate, la cititori particulari, la biblioteci publice.

În permanență, când am redactat „Scrisoarea pastorală”, ori când am răspândit-o, am avut conștiința că nu facem decât ceea ce ne revine ca datorie profesională, ca o prelungire a activității pastorale, ca o împlinire a misiunii de preot de a răspândi învățătura creștină. În acest sens, recomandăm călduros tuturor confrăților să încerce să recurgă la instrumente similare pentru a-și împlini misiunea de preoți. Oricum, dă rezultate multumitoare.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru puterea ce ne-a dat-o de a realiza cele 400 numere ale „Scrisorii pastorale”, respectiv cele zece volume care le conțin. Vă mulțumim dumneavoastră, cititorii și enoriașii parohiei noastre, căci fără dumneavoastră „scrisoarea” n-ar fi apărut, nu și-ar fi găsit rostul. Mulțumim enoriașilor care s-au ostenit de-a lungul anilor să ducă din poartă-n poartă „scrisoarea” fiecăruia, fie că a fost ploaie, ninsoare, cald, frig, fie că au avut timp, fie că nu au avut. Mulțumim redacțiilor unor reviste de

prestigiu din țară și din străinătate, precum „Națiunea”(București), „Bibliotheca Septentrionalis”(Baia Mare), „Observatorul”(Toronto-Canada), „Omniscop”(Craiova), „Clipa”(Philadelphia-SUA), „Logos și Agape”(Timișoara) și altele, care au preluat în întregime sau parțial „Scrisoarea pastorală”. Dumnezeu să le răsplătească, fiindcă, prin osteneala lor, au făcut și dânșii un mic apostolat pentru Domnul Hristos. Dumnezeu să le răsplătească! Sperăm să ducem mai departe „Scrisoarea pastorală”. Doamne ajută!

*

Simpozioane. ▶ În ziua de 30 iulie, Arhiepiscopia Râmnicului a organizat un simpozion comemorativ, dedicat Părintelui Dumitru Bălașa. A fost invitat și preotul Dvs., ca unul care i-a editat patru cărți. S-a înscris cu comunicarea **Dimensiunea patriotică a operei Părintelui Dumitru Bălașa**. A fost trecut în program ca moderator al simpozionului. De! Din cauza unor probleme de trafic, preotul nu a mai ajuns la timp la Rm. Vâlcea, așa că nu a avut curajul(i-a fost jenă) să intre în sala de conferințe după mai bine de o oră de la începerea simpozionului. Drept urmare, și-a luat drumul și a plecat. A mers la Mănăstirea Frăsinei și s-a spovedit, apoi a trecut pe la tipografia din Craiova și a ridicat noua carte, **Scrisoare pastorală**, vol. X. Asta este!

*

Excursii – pelerinaj. ■ În ziua de 25 Iulie am organizat o excursie – pelerinaj la Mănăstirea „Sf. Ana” de la Orșova, cu prilejul hramului. Au participat 27 persoane, deși transportul a fost gratuit, iar autocarul de 55 locuri. Au slujit trei ierarhi și un mare sobor de preoți și diaconi. Față de alți ani, a fost multă lume prezentă, din mai multe județe. A fost un pelerinaj reușit.

■ La 20 august vom efectua o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mănăstirea Cozia - Mănăstirea Turnu - Valea Oltului – Sibiu (orașul) – Rășinari - Mănăstirea Păltiniș - încă una sau două mănăstiri – Petroșani - Mănăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin**. Costul este de 60 lei/pers. Avem 23 înscriși.

■ În ziua de 29 August organizăm o excursie – pelerina la Mănăstirea Schitul Topolnița, cu prilejul hramului. Vor sluji acolo mai mulți ierarhi. Parohia pune la dispoziție un autocar. Deci, **participarea este gratuită**. Am început înscrierile.

*

Zâmbete. ☺ Vreau să mor liniștit, în timp ce dorm, la fel ca bunicul meu, nu țipând de groază ca pasagerii lui din autobuz! ☺ Ce fac peștii când sunt mulți? Răspuns : Bancuri; ☺ Servim cu frișcă clientela bine bătută; ☺ Avem frișcă bătută toată ziua; ☺ Într-o croitorie de damă: Fustele se ridică zilnic între orele 10.00 și 14.00; ☺ Căutăm femeie la fetiță în vârstă și nefumătoare; ☺ Căutăm un om să aibă grijă de un lot de vaci care nu fumează; ☺ Mașini uzate: De ce să te duci în alta parte ca să fii păcălit? Vino aici!; ☺ Vând câine: mănâncă orice. Îi plac foarte mult copiii; ☺ Ești analfabet? Scrie-ne azi și te ajutăm pe gratis.

*

Cununii. În ziua de 22 iulie am oficiat Taina Sfintei Cununii pentru **Domnul Tărăbâc Nicolae-Virgil și Doamna Tărăbâc Maria** din Malovăț. Dumnezeu să le ajute!

*

Picătura de apă. Așa cum avertizam într-una din „scrisorile” precedente, inevitabilul s-a produs. Consumul foarte mare de apă din această perioadă a determinat primăria s-o restricționeze pentru satele Bârda și Bobaița în lunile iulie și august. În aceste luni se dă apă la robinet în Bârda câte șase ore(10-16) din două în două zile, astfel: **în iulie: 23, 25, 27, 29, 31; în august: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23**. E posibil să se prelungească perioada de restricționare. Asta e! Bine că avem măcar de 23 august!

*

Program. În cursul lunii august avem următorul program de slujbe: **3 Aug.**(Malovăț-Bârda); **4 Aug.**(Bârda); **6 Aug.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **10 Aug.** (Malovăț-Bârda); **11 Aug.**(Malovăț); **12 Aug.**(spovedit și grijit la Bârda, la biserică și în sat); **13 Aug.** (spovedit și grijit la Malovăț adulții, la biserică și în sat); **14 Aug.**(spovedit și grijit copiii în Malovăț); **15 Aug.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **17 Aug.** (Malovăț-Bârda); **18 Aug.**(Bârda); **24 Aug.**(Malovăț-Bârda); **25 Aug.**(Malovăț); **29 Aug.**(pomeniri în Malovăț și Bârda; pelerinaj la Mănăstirea Topolnița); **31 Aug.**(Malovăț-Bârda). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: **stanciulescubarda@gmail.com**.

Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dumneavoastră!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda